

POESI PÅ EN DAG 2019

Poesi på en dag 2019

Författaress Bokmaskin



Författares Bokmaskin

www.bokmaskinen.se, 08-785 03 85

staff@bokmaskinen.se

© Författares Bokmaskin och respektive författare 2019

Omslagsbild: Förhistorisk grottmålning. Santa Cruz. Patagonien, Argentina.

Foto: buteo

Grafisk form: Författares Bokmaskin

Typsnitt: Indigo

Papper: Munken Print Cream 100 g

Tryck: Författares Bokmaskin, Stockholm 2019

ISBN 978-91-7910-762-8

När det individuella och det gemensamma kan mötas.

Vi lever i en individualistisk tid med en utbredd ensamhet. Och samtidigt är vi så beroende av varandra, av gemenskap. Poesi måste skapas individuellt, i avskildhet, den ger uttryck för egna inre upplevelser, fantasier och erfarenheter. Språket mejslar ut dessa uttryck, och varje poet skapar sitt unika språk. Men dessa poetiska meddelanden skulle inte nå fram till läsaren om det inte vore för gemensamma ansträngningar och överenskommelser.

Så kan man se på Poesi-på-en-dag. Många individuella insatser samlas in och förenas i en koncentrerad gemensam insats och så – en bok! Kollektivet finns där, i bakgrunden. Lördagen den 9 november samlas de enskilda poeterna till ett kollektiv, då möts vi i Bokmaskinens lokaler för att gemensamt njuta frukterna av vårt arbete.

Tack kära poeter, för alla individuella insatser!

*Lars Inge Widlund
Stiftelsen Författares Bokmaskin*

Några minuter kom och hälsade på
ville inget särskilt, bara göra mig sällskap
Att se hur solstrålarna skapar stjärnor i lövverket
att lyssna till rådjurens heta skällande
att känna doften från klöverblommorna
Att med mig dela några minuter

Göran Ekström

Upplösning och ...

Pulvriseringen av allt ansvar främjas av att ta avstånd till
det konkreta
det existerande
det som vi ser, upplever och känner

De illvilliga kämpar i tron på sina värderingars ofelbarhet
de brottas med
sin svaghet
sin skugga Lyssnar de? Växlar de som kameleonter!

De agerar genom att de
fördömer
gömmar
glömmar
medmänniskors behov och önskningar

Emotionella band stängs av genom
utfrysning
mobbing
provokationer

Oinskränkt makt över djur eller människa
med eller utan ord: förlamar, förkväver, hämmar

Ett land med många liv i sprickor!

Monica Odén Berggren

Tingen

Tingens lugna vara förblir i morgondunklet,
genom en kopp bra svart kaffe. Uppslagna böcker,
lösa papper, glasögonfodral, diaramar med och utan
bilder, gamla foton på galopphäst nummer två och
en husvägg i Minneapolis, pennor, ryska glosor och
brochyren »om kriget kommer«.

Ungdomslandskapets hågkomst knastrade till under
löpturen. Ljudet i en solbelyst korridor som är
din egen, en sådan vi alla går i och genomkorsar,
tillfälligt och en passant berövar vår sinnesfrid.

Du väcks av en solkatt på orden »gingo
tillsammans« och platserna faller ihop till ett myller
av fyra essgatunamn, Shanghai Lu, Storgatan,
Sveavägen, och Störtloppsvägen.

Morgonens uppmärksamhetsekonomi tarvade
en kopp till.

Ulf Dagman

Bara du

Tänk alla famnar jag lämnat för känslan fanns inte där.
Jag som trodde för ett ögonblick att det jag sökte fanns här.
Men det försvann lika plötsligt som natten blev till dag.
Alla stjärnorna på himlen försvann för ett tag.
All längtan och lust var som bortblåst på en sekund.
I gryningen kände jag daggen där jag gick.
Över ängen för att träffa den vackraste
människa jag nånsin mött.
I en kyss vi inandades varandras själ.
Det fanns så mycket jag aldrig upplevt.
En känsla så ren och klar.
Att den jag väntat på hela tiden fanns
så nära mina hjärtans slag.
Alla kärlekar som kärleksfullt och kärlekslöst brann ut.
Var nu som bortblåsta i från mitt minne.
För nu fanns bara du.

Carina Lameire

Orfisk lönndörr

Om det inte finns någon lönndörr på det vita
pappret till poesin måste jag dikta den.

Denna lönndörr är ljuset i slutet av tunneln,
facklan i labyrinten, ljuslågan som genomborrar
nattfärilens hjärta som en kallelse till ett högre liv och
den gnista som alltid överlever som fröet till en ny
eldfågel när Fågel Fenix dör och får den att vakna till liv
varje gång poeterna rör med sina pennor vid det vita
arket som tändstickor under förutsättning att de är
rituellt förberedda eller inspirerade, det vill säga
kanaliserar ljuskällan som grottlíknelserna längtar till
och får sina ord att röra vid deras hjärtan som
solglittrande floder.

Om jag inte lyckas öppna lönndörren
i det vita pappret känner jag mig som
en halv människa, en skugga, som en blomma
som varken kan öppna eller sluta sina blad
eftersom den inte har några utan istället lever
i en värld där den äter hunger och dricker törst,
ett limbo där alla sparlångor bär sin längtan att
brinna för full kraft som ett ok, ett oförtjänt
livstidsstraff.

Men om lönndörren i det vita pappret öppnas
fälls den orfiska vindbryggan ned och de
alkemiska länkarna börjar smidas.

Per Magnus Eliaeson

Snapshot oktober 2019

I oktober ska jag besöka Karlstad, minsann. Följt av Bredäng, Rosersberg, Sigtuna, Nyland, Västerås, Nyland, Sundsvall, Bredäng, Kalmar, Härnösand, Luleå, Nyland och Majorna, Göteborg. Sedan är det november, om jag inte minns fel och soppan kallnat?

Vi kanske ses någonstans i oktober? En månad som gjord för att berätta helt sanna spökhistorier. Helst på khmer. För de gör sig ju allra bäst på khmer. Liksom Edith Södergrans dikter gör det. Om du inte redan visste det? Skriv opp det, för säkerhets skull. Innan vintern förfrysar dig.

Men om inte khmer, så kan vi alltid prata språk med varandra. Det brukar funka. Kodspråk inte minst. Meningen i kontra meningen med vad som sägs, undertexterna och underbetten i gräset, och allt däremellan. Har du slutat flumma, skattefuska och slå din partner nu?

Tänkte väl det. Jag uppfattas ofta som ironisk när jag i själva verket inte alls är det. Inte urkuggad utan ikuggad är jag. Finns det en bokstavskombination för sådant? Det är inne med diagnoser nu för tiden. Ju fler och ju längre desto bättre lyftkranar ute på identitetssvartbyggena.

Så trycket är hårt nu på Dr. Berglund och Med.kand. Rahm och deras beryktade Klinikerna. Som har behandlat Silvia med flera minst lika komplicerade fall. Haven förståelse för det, pottsorkar och drasuter. Ni är härmed hallstämplade. Och tackar allra förudmjukast för ordet, tack!

Karl-Johan Rahm

Döp mig till kärlek

Döp mig
Gör om mig
döp mig till blod BLOD

döp mig till renat
vatten
döp mig till din DIN

dyk ner i den
djupaste brunnen
värm mig med glödande
kol KOL

döp mig för alla tidars
skull
då slagen stod på de stora
fälten FÄLTEN

döp mig till döden
döp mig till livet
döp mig till kärlek KÄRLEK

Pia Isaksson

Vakna!

Min kära

I natten plockar du fram min längtan
Den som jag förskjutit så långt bort
så att döden nästan inträffade
i mitt hjärtas innersta rum

Du värmdde min själ

Vattnade mitt torra landskap
Rörde mig till tårar
så att människan i mig åter vaknade
Nu gläds jag
Även om priset för detta är smärta

Du väckte mig med Ömhet

Kära, det visade du mig
Nu längtar jag efter att åter
närma mig det inre utan skal
Pulserande, tunn och ömtålig
Så lätt, så varm
Längtan finns stark hos mig nu
Glädjen över att kunna få finnas nära dig
Du kära levande människa

Ulla Risling

i underjorden
under stadens alla färgade tunnelbanesystem
i gångarna för dagvatten
sjunger en man sin klaraste sång
blommande starka resonans
om förväntningar och längtan
på kvällen tystnar han åker hissen upp till gatuplan
tar han hem
nästa dag börjar allt om igen

Iris Granstedt

Tellus

Isarna smälter
Havsnivån dränker

Forskare tillråder
plakat och tal varnar
att tiden är kort

Men
klimatcykler rullar på i coner
Inlandsisar kommer och går
Djurarter försvinner och andra tar vid
Solen lyser
det snöar och regnar
grönskar och vissnar

Jorden förändras men snurrar på
Universum bryr sig inte
Tellus behöver oss inte
Men vi behöver den

Jan-Eje Ferling

Saknad

Tidigt på morgnarna när jag vaknar,
hör jag fåglarna kvittra.

Jag ser soluppgången från mitt sovrumsfönster
och känner morgonens uppfriskande bris.

Men varje dag jag vaknar,
är det dig jag saknar.

Under dagen ser jag folk ensamma och i par
på jobbet, gator eller kanske på en bar.

Jag ser hur alla fördriver tiden för sig
men utan dig driver tiden med mig.

Sent på kvällen när jag lägger mig
med hopp om en dröm om dig,
är det orsaken som lugnar mig.

För min saknad efter dig skall vara livet ut,
det känns som om den aldrig kan ta slut.

*Flygande poeten, författaren och konstnären
Akram Monfared Arya*

Sjuk och frisk

Sjuk: Ser i tunnel fast
dunkar mörkt kallt
isar fan också varför
varför darr överallt mage
sväljer varför jag piss djävla prover
ta allt på en gång
hur ska det bli med de andra
det bara rör till sig nu hinner jag inte
där är han den lyckliga osten
åtminstone inte så bedrövligt som för henne
skulle vara skönt att bara försvinna från alltihop
i ett mörkt hål tyck inte synd om mig
om de bara kunde hålla käften
varför jag hålrum inuti älter
samma tankar
kan inte sitta still
måste ut trött varför

Frisk: Äntligen vår skönt att sträcka ut
måste diska innan jag går
och tvätten städar i morgon jag hinner nog fram i tid
vilken härlig doft vad är det på tv i kväll
gott med ett glas vin till den här köttbiten
vilken gullig unge
får inte glömma hämta teaterbiljetterna i morgon
tänk vad en sån poet kan få till det
vi bjuder hem barnen till på nästa torsdag
visst är vi bortskämda födda vid rätt tidpunkt
trist att höra om att grannen drabbats
ska skicka blommor var var vi javisst

Kai Blomqvist

Frihet

Jag tar avstamp
kastar mig ut
och flyger

som i en tavla av Chagall
svävar jag över taken
över land, över hav

min frihet är min vägvisare
jag låter vinden föra mig
dit den vill

i luftrummet
viktlös och sorglös
får jag en örns blick
och en Albatross vingar

jag blir hel

Britt-Marie Bodén

En skärmberoende zombie

Den digitala lockelsen i min ficka
drar till sig uppmärksamhet

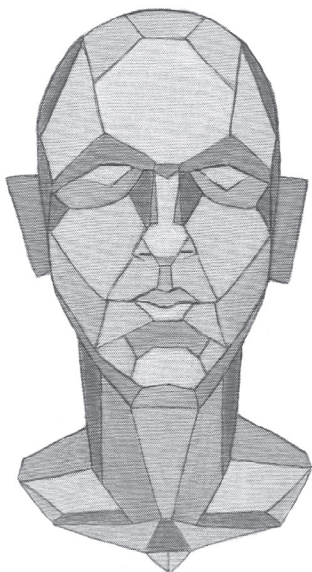
Sociala medier har hackat min hjärna
reklam sprider sig som ett virus

Jag lever i en parallellvärld
flyr ifrån verkligheten

Mobilen är min kroppsdel
vill inte ha kontakt

Det är nästan för sent
går inte att bota

Oscar Trimbel



Vi lever

Vi lever,
vi andas ljus.
Vi svävar
i ett evigt lyckorus.

Vi kämpar,
bänder och revolterar.
Vi hoppas,
drömmer och planerar.

Vi segrar,
jublar och raserar.
Vi bygger,
älskar och konkretiserar.

Sigvard Läth

Det händer
att jag inte vet vart jag ska
ens
utanför porten

till höger till vänster österut västerut

kan lika gärna ta ett kliv
som
låta bli
kan inte bestämma mig vet
inte riktigt vad jag vill fast
jag vet mer i vilken ordning

kan kvitta

tiden ett flytblock

ingen att fråga svaret
måste komma inifrån varför
leder jag mig
inte?
ett steg utanför
dörren
mig själv

anna-britta bungner

Livet har svaret

Vattnet formar stenen med sin ständiga rörelse.
Havet är uråldrigt, tidlöst,
sältan på läpparna.
Yxans eko från bergsväggen,
rådjurets vilda flykt i skogen,
fotspår i det frusna landskapet.
Varifrån kommer vi
och vart är vi på väg.
Livet har svaret.

Leena Kuisma

Vargen

i morgonens första ljus
flyter vargen ljudlöst mellan björkarna
ögonen två bloss i mörkret
i trance över det snötäckta landskapet
kråkorna vakar klapprande
månen saxar mellan molnen
pälsen skimrar i skuggorna
andedräktens köldblåa dimslöjor
stöter fram ett sorgset tjut
återtåget har börjat i egna fotspår
jagad av helveteseldarna
i skydd av kvinnornas di

Tommy Thuresson

Du stämmer med mig

Du stämmer med mig
en glädjefylld stämma
med dig blir jag stark
och känner mig hemma.

En trygghetens klang
du klingar med mig
allt blir intressant
när jag är med dig.

Du ser mig som bra
med klokhet och mod
jag öppnas att se
allt fint på vår jord.

Att växa som människa
tillsammans i vänskap
för dig är jag bra
för mig är du bra.

Ingrid Heldt

Följeslagare

En liten skugga
skuttar nyfiket kring
kommer från ingenstans
försvinner som ingenting

Den smyger alltid efter
försiktigt i mina spår
Även när den inte syns
går den dit jag går

När solen står högt
är skuggan liten och stark
När mörkret faller
breder den ut sig över mark

Då skiftar den svagt
i precis urskiljningsbara nyanser
och lovar skälvande
om nya dagar och nya chanser

Om jag kunde vara din skugga
som dina vägar lär
skulle jag alltid vara hos dig
var dina steg än bär

Pebbles Karlsson Ambrose

Mina tankar har vaknat

Mina tankar har vaknat.
Tider som flytt, finns
 speglade klar.
Åren försvinna.
Världen ses på nytt. Minnet råda.
Ögat beskåda, det som var.

Tanken är fri ...
– Återfödelse –
 Seger – Död.

Livet är vunnen.
Minnen, skymta förbi.
Nutid, lider.
Varje ålder, äger
 hjärtats eld.

– Hjärteblod –
Avskedsord –

Mörker försvinner.
Uppgående sol
 brinner ...

Från horisontens bryn och solens rena
ljus, återuppstå vaknande tankar
ur sinnrik syn.

Britta Axelsdotter Boström

Dagens palett

Dagen
vaknar i blått,
svagt skiftande i grått
Skogen
är upproriskt röd
Havet
trevar mörkt
i djupaste grönt
Stranden
är sömndrucken
och sträcker sig
längst hela viken
Solen
är dock sig lik
i lysande gul
som vanligt
Sinnet
svårt tyngt av minnet
darrar blekt och fruset
i frostig violett
Livet
rusar ju galet
in i det svarta
Framtiden
däremot
skiftar kostym
till ljusare nyanser.

Det kommer
flera chanser.

Agnes Berg

Du levs till blomma

Du levs till blomma och talas i allt
som grodar mot vattnet blyghet.
Du kmmas mot sommaren gräst och tallt
och simmas till löv och flyghet.

Din djurhet är ymnig med myrors sång
i klippor som levt av drömheter.
I grodande rebor mossar den trång
och fuktas mot skymnig ömhet.

Du träds genom löven mot svanedöd,
du människas mot duvande fröhet.
En dag bevattnas med maskhetens bröd
då allt ses med grodor och snöhet.

Lars Larsen

Om

Ett bord tappar sina ben
och ett skärp sin bärare
En kristdemokrat blir muslim
och vargarna ylar i Sölvesborg
Brödet bakar sig på bordet
och solen går aldrig ner
Ebba tappar sin rosa sko i Strömmen
och moderaterna gråter på Sergels Torg
Aktuellt förlängs med fem timmar
och prästen ber en bön om regn
Vita huset meddelar
Jorden är platt och Darwin hade fel
Florida och New Orleans finns inte mer
och i Kiruna slår vinskörden rekord
På Röda torget står Putin och gråter
Förlåt! Förlåt! ropar han,
men ingen hör honom
Läraren ror ekan till Rosenbad
hittar Ebbas sko i strömmen

Dick Maliks

Jämte min

i femton minuter
var det juni
maskrosens frön som vindänglar
i juli sparkade jag
torra, ljusa kronblad i drivor
från kastanjen

före detta fanns ingenting
stormen hovrade
slet teglet från mitt tak
kastade runt med kajorna
ställde regnet i sidled
sen kom hettan

du klär i höst
säger jag och släpper
vackra, mjuka nypon
med blad och allt
över vägbanan
där jag saknar din skugga

Susanne Nybacka

min plats i allt

allt flyter, menade den gamle

universum är icke, universum sker,
förändring är det enda bestående

vad är jag i detta flöde?
ett kärl, en bäckfåra, genom mig flyter en rännil av universum

celler dör, försvinner, nya bildas i deras ställe,
atomerna i den här kroppen
är beständiga men inte stationära, de vandrar vidare,
atomer rinner genom mig

min identitet hänger inte på vilka atomer jag består av
– atomer har ingen identitet, de är utbytbara –
min identitet är det unika mönster
atomer och molekyler bildar i bygget av den här kroppen

levande tar jag del i materiens flöde genom mig

långsamt nöts bäckfårans väggar, fåran planar ut
smälter in i omgivningarna,
utan hinder flödar universum vidare där jag en gång fanns

jag är inte med längre – mitt här och nu finns inte längre
från mitt där och då går en svallvåg
genom nornornas vävda mönster

Rabbe Kurtén

Sparvarnas rus ...

Flock av sparvar flyger
till ett träd ... landar mjukt
på dess tunna trädkvist
där de balanserar som
tunna löv ... gungade av
vinden sus, vilar de en liten
stund och flyger sen iväg
till nästa träd, eller in i himlens
vida väg, för att där flyga i enhet
och skapa en melodi med
sina späda kroppars eteriska musik
eller sjunga en trudelutt med
sina finstämda läten och bringa
glädje till alla de möter.

Sparvarna ser så lyckliga ut
som om de vore i ett ständigt
rus ... kanske för att de får leva fria
i hela sitt liv och göra vad de vill
från morgon till kvällskvist ..?

Vem vet vad som gömmer sig
i en liten sparvsjäl ..?

Men sparvarnas syn, har tänt
ett ljus i min inre rymd, där en
längtan för ett annat liv har
börjat lysa upp det mörker
jag vistats i ... och fylls nu upp
av sparvarnas musik, inne i
Naturens heliga paradis ...

Titti Spaltro

Verktyg

»Regndropparnas fall mot sorgsna
bambukvistar.« Det är Jens
Christian Brandts text om
Uchito Mitu – eller snarare om
Piotr Szmitkes metaverism –
i ett kontinentalt släktskap med
Kung Liljekonvaljes kungssorg
i de värmländska dungarnas virak.
Att jag själv i en dikt av år 1980.
har skrivit om vågornas manuella
stensliperi har väckt visst gry,
»Vågor har inga händer.«
Vågor har heller inga verktyg.
Sången har inga vingar.
Vinden har ingen harpa.
Tiden har inga tänder.
Nejder har inga leenden.
Ilscan har ingen färg.
Stormen har inget öga –

Fot

Skuggspelet retar
sin sol – aldrig får solen
in en fot däri.

Plogar

Skymningen tättnar över plogade
vägar: billyktorna
plogar vidare.

Hans Boij

Anonym

Du kände varken
tid eller rum
Du var i ett ständigt
flöde
Som identiteten var
upplöst
Alltings namnlöshet
Att känna förbi ditt namn
Ropande ”hej där”

Ulf Hellsing

Mars mars måne
en ros till alla kvinnor
me too and you too

(Kvinnodagen 8 mars)

Evy Söderman

Varsel

Vi famlar runt i dunkla tider
träden slungar sin kraft i vånda
för sent när barken murknar
roten tappar taget i sanden
de förljugnas tungor blåser mest
fräter sönder de kloka orden
löven faller som en dans i moll
ett rop på hjälp som ingen hör
Vi famlar runt i dunkla tider.

Kjerstin Krantz

Ring mig när du har rätt i sak
och så snart du har rätt i sak
så får du ta det lugnt med den nya tidens smak
och jag vill att du har rätt i sak
och jag vill att du håller en saklig ton
och visar respekt för andra
och
tredje gången
kungöres tredje person singular
maskulinum och femininum
singular och plural
och jag tror på honom som kom ut ur Egyptens land
och jag tror på honom som kom ut ur garderoben
och jag tror på delad vårdnad
och jag tror på grund av att jag tror
och jag vet inte vad som händer när man går bort
och jag vet inte vad som händer här och nu
och jag vet inte vad som händer med mig
och jag vet inte hur det funkar det här med vit makt
och jag vet inte ens vad det blir till middag idag och imorgon.

Linda Stolpe Margenberg

Smygande rädsla ...

Borde man aldrig tänka
om en väg som banats
av okänd själ ...

Aldrig
under himlens stjärnor
hinna mål som anats
i fantasy eller i dröm ...

Ibland man tydligt förnimma
hjärtats oro i sitt bröst
när natten faller på
plötsligt känns ingen lust
att drömma sig fint ...

Smygande rädsla
från hjärta till tå
och väntar man förgäves
för vackert änglaväsen
som smeksamt le
och försiktig väckte mig ...

ted trela / tre76 /

Pärlor av stänk

Pärlor av stänk
på glashinnan
som skiljer
otyglad värld
mot trygghetens famn

Innanför värmer
stilla tankar
ljus av partiklar
röster ur ljuv musik

Mörk är världen utanför
skuggor kastar av och an
ingen värld blir hel
utan omformande
av vindar och vatten

Ingen trygghet innanför
är ständigt
av helande kraft
omformas i nya banor
från flöden ur inre världar

Stiltje vilar vackert
där emellan.

Conny Knutsson

Lektion

Brandgaslager

Strömning

Pyrolys

Nollplan

Brandförlopp

Flammor

Syre

Bränsle

Värme

Tony Åman

Tusen möjligheter

jag vill inte gå och lägga mig
fastän tröttheten smyger i det fladdranda ljuset
jag vill inte se allt som behöver göras
fastän det kryper inunder håret
jag vill inte gå dit på mötet
för man vet hur alla betar sig
det är tråkigt!
jag går hellre ut i skogen
och upptäcker allt det nya som växer
för det växer inom mig
en djupare insikt
att vi lever i nuet
med tusen möjligheter
vi behöver mer input
för att överleva allt och alla

Karin Jo

Jag är sozt

Jag är kär i dig Gabriella
Jag har två synliga bevis på kroppen

För jag är
europadomstolens vinst mot psykatrin
kristalliserad diamantsjö i 100D
anledningen till modulsynten i crack keygens
180° fasförskjutning av din personlighet
lustmordsrånet på 1 % av befolkningen
auromyrsloken som äter sitt psoriasisplack
omniagenten i SVT:s nyhetsrapportering
titanskiftnyckeln som föll i havet
witchambient för housen är såld till the man
skolans förbättring genom att polera ytan
första sista bästa sexdubbla liveLP:n du gjort
anledningen till att Greta inte fick nobelpriset
en på miljarden sexet till ett 555 nummer
synteserad kvicksilverbäbis
tusenårsautocopropheliacålen
muskelförbränningstraumat
hjärntransplantation som lyckas
incubusdödsgrinet
döden från toxiplasmos gabli
hudcancer från Naloxene
otrohet som krypteras i 1000 emojis
sorgen när Trump köpte Grönland
slutet på all bältesläggning i hela Sverige
Jag måste bli itvingad neuroleptika nu
God natt min älskade
Jag överger inte dig
Jag längtar efter dig

Tomas Ove Johansson-Jonsson

Våren

Knoppen följt av kroppen stiger upp i vårsolen
Gäspar stort och känner Helios värmande kramar
Vårvinters nykläckta idéer glittrar fint i solstrålarna
Dessa skönheter hoppas på korsbefruktnings
med andra levande varelser
De sträcker ut sig för att få nyfiken uppmärksamhet
Glad att lämna fundersamhetens
smältande täcke bakom sig

Susan J. Cohen

Mina och dina val

Genom åren har många saker hänt,
och mycket blev instängt av det jag har känt.
Jag kan inte gå tillbaka eller ändra
på det som gått snett,
så här står jag nu, med alla minnen
över det som har skett.

Valet är mitt, och endast jag kan påverka mina sinnen!
Så hur vill jag då förhålla mig till dessa minnen?
Vill jag gå sorgsen med längtan, saknad och bitterhet?
Eller vill jag gå lycklig och känna värme, glädje och kärlek?

Från morgon till kväll gör vi våra val i livet,
vi kan inte alltid välja eller påverka
det som står oss skrivet.
Men med eget ansvar över våra val,
vår vilja och påverkan från andra,
slutar vi skylla ifrån oss och på andra klandra!

Då väljer vi istället vem som blir vår boss,
och med ens vet vi bäst hur vi förhåller oss!
Låter vi dessutom andra ta ansvar över sina val,
slipper vi våra skuldkänslor
och dåliga samvetskval!

Rose-Marie Castlin

Söndagspromenad

Vandrar tillsammans med min hustru vid en sjö en dag om hösten. Vinden viner och trappar upp min ångest för måndagen. Hon säger något, men jag hör inte på. Ser en svanfamilj i vassen och avundas deras obekymrade varande.

Getingarna vårdar sina avkommor

Flygande bär de på tunga bördor – byggmaterial för att säkra framtiden. Strävsamt bygger de på sitt bo för sina ungar.

Men getingarna är i vägen för människorna. Flygfäna måste ju begripa att vi här ska sitta och mysigt ha med kaffe, glass och likör. Inbilla er inte att ni ostraftat kan förstöra vår guldstund, med irriterande omsorger om er familj. Nej, spruta in gift i er barnkammare, så vi blir väck med er och kan njuta ostörda. Tråkigt nog dog inte alla, enstaka sörjande flygfän försöker finna tillbaks till det förlorade hemmet och påminner oss vid avecen om att vi är skulden till massakern.

Bakgrundsinformation:

Vid vår uteplats fanns ett stort getingbo, vilket vi bad Anticimex att ta bort.

Felix Strandberg

Vid torpet

Under ett under
av utslagna
blommor på ett
gammalt äppelträd
hänger jag och
lyssnar på
humlornas sånger
från blomstersalarna.
Över mig ett vitt
hav med vågor av
lycka som nästan
dränker mig
där jag hänger
på en avbruten gren
i ett tygstycke
från Brasilien
och äntligen hittat hem
med löfte om
livets frukter

Anita Holmén

Trots allt

Blicken faller på den nakna glödlampan på sängbordet
Stirrar i dess kärna
Suger i mig det mjölkvitaljuset
Glädjen spritter åt denna artificiella sol
Kanske värmer den en smula min frusna själ
Kanske lyser den upp de envisa småtrista tankarna
Kanske får den mig att längta efter
den svunna sommaren

Lilianna Andersson

Rosa band

jag var den bröstlösa damen
vaknade sakta med ett tungt huvud bedövad, bedrövad
följde pulsslagen i monitorn
grannen i sängen bredvid längtade efter kaffe
jag längtade efter igår

jag var den giftiga damen
i en bekväm fåtölj på Södersjukhuset
underbar utsikt över Årstaviken
skogen frossade i höstfärger
i påsen hallonröd vätska som sakta rann i mina ådror
droppe för droppe

jag var den tatuerade damen
med en blå prick mitt på bröstet
avsedd för att kunna fixera kroppen i exakt position
femton sekunder ensam med osynliga strålar
rummet tapetserat som bibliotek
kom varje dag en halv timme för tidigt
för att lägga pussel i väntrummet

jag var den skalliga damen
lätt att känna igen
välkommen tillbaka till jobbet
har tyvärr ingen plats åt dig
trodde inte du skulle komma tillbaka så fort
jag grät hos kuratorn över mitt förlorade rum
hon doktorerade om kvinnornas återgång till arbete

Leila Pitkänen

Att vara trogen allt man i ett spontant,
kanske allt för spontant ögonblick råkat inleda

En gång när jag hade förklarat för någon att jag behövde
landa i mig själv

Att jag verkligen önskade att omständigheterna

varit annorlunda men att jag behövde landa i mig själv

Gick jag hem och såg en intervju med konstsamlaren,

plastmogulen och filantropen Stefan Edlis

Som precis donerat en samling värd 400 miljoner dollar

till the Chicago Institute of Art

Konstsamlaren, plastmogulen och filantropen Stefan Edlis

berättade att det finns två sorters samlare

Samlare som är vargar i fårakläder

Och samlare som är får i vargakläder

Och jag

Som inte samlar på något speciellt men kanske på

människor

Var osäker på vilken kategori jag tillhörde

Men konstsamlaren, plastmogulen och filantropen Stefan

Edlis hade nog rätt

Efter att jag hade förklarat att jag behövde landa i mig själv

Svarade du att du hellre såg mig glad på avstånd

än olycklig tillsammans med dig

Och jag

Som inte egentligen samlar på något

kände, i egenskap av plastmogul

Ändå en viss samhörighet med Stefan Edlis

Essy Klingberg

Kastanjernas vals

blickar mot ekarnas kronor
ler emot björkarnas häng

tonen inom mig har ändrats
lågmäld är hjärtats refräng

molnen är mörka och täta
kastanjerna spelar sin vals

träden är taktfulla vänner
sången blir gråt i min hals

himlen

himlen är en slags pendang
av hur livet är

saknad tynger människan
molnen sorgdräkt bär

glädjer oss med solens ljus
skingrar livsbesvär

rymden är ett regnbågsland
tiden cirkulär

människor som en gång levt
kanske vistas där

Liselott Granath

Za tvoj sedamnaesti rođendan

(Iz neobjavljenih prvijenaca)

Zvijezde bezbrojne na nebu trepere,
Valkane je noćni prekrio veo,
Obala pusta, nigdje nikog nema,
U osami tihoj stadoh uz more.

Rukama tebe u mislima grlim...
Kao i uvijek lik tvoj preda mnom stoji...
I dokle god živim sjećanje na tebe
Iščeznut neće iz uspomena mojih.

Crne me misli obuzmu katkad,
Misli o onom što negdje pročitah
I san da ovaj prestat će mi skoro,
Panta rhei bilo da sve je pa i to.

Zar morat ćemo rasti se jednom?
Oči ti drage da više gledat neću?
Arapska zvijezdo, alem mojih snova:
Koja će sila raskinut nam sreću?

Rijeka je život, rijeka bez povratka,
Što burno teče i nema joj kraja,
Orlovi suri oduprijet ne mogu
Njenoj se sili što razdvaja i spaja.

Đerdapskom klisurom kad prostruji Dunav,
U mirnu i tihu ulazi dolinu.
Entuzijazam tako i našeg života
Prestaje kad i sretni časi minu.

Ne, mislit neću sada na budućnost,
Jer sadašnjost je ljepša, ona traje,
Dok ti si sa mnom, ja ću sretan biti,
A sudbina poslije neka me nosi dalje.

Alea iacta... Cezarove riječi
Neka stisak ruku naših vežu vječno.
Napitak sreće neka ti čašu puni.
Osamnaesta svijeća neka ti gori sretno.

Borislav Arapović

En fågel flög över alla våra huvuden
Samtidigt som ett jordklot, en uppblåst jätteboll
 studsades högt i luften åt andra hållet
mellan våra uppsträckta händer

Himlen var hög och grå den 24 maj

En skönt klingande conga ledsagade slagorden om jorden
och att alla alla alla
alla – en värme spred sig
Vi s v ä v a d e vi med
utan att falla

Anita Berger

Ett rum dit bara personalen
hade nyckel

Där fanns pennor och kriter
och leksaker
mycket skräp
och dåligt samvete
som människor hade lämnat utanför

En liten pojke, kanske fem, slog mig
hårt på armen
Från blicken orden han ännu inte lärt sig
Han slog igen och jag sa
NEJ, så får man inte göra
Han slog igen

Från min rygg senare samma eftermiddag:
Vi hade gått
i korridorerna
varv efter varv förbi stängda dörrar
och öppna där
unga män låg på sängar
och mammor hängde tvätt
Den stumma pojken
lutade sig fram
och viskade i mitt öra

Fortsätt

Martin Johansen

På grund utan dig

Surrad fast på akerdäck
På min båt som har sprungit läck
Stormen som vrålar fram
som en orkan över en stadsparksdamm

Klamrar mig fast
Vid min brutna mast
sjön är svart
Man ser ingen vart

Gått på grund
På grund på ett stormigt hav
På grund. På grund utan dig ombord
Mina tårar av dina ord
Kommer gå i kvav
Utan dig på grund på ett stormigt hav

driver in och ut ur sömn
Vågor kastar mig uti sjön
Som en bränning kom din otrohet
Är det drömmar eller verklighet

Jag driver fram
I sjöarnas larm
Har inget skäl
att inte säga farväl

Gått på grund
På grund på ett stormigt hav
På grund. På grund utan dig ombord
Mina tårar av dina ord
Kommer gå i kvav
Utan dig på grund på ett stormigt hav

Magnus Svanfeldt

I am travelling *to Amadeus*

I am travelling to see happy me
on the photo, in the town which I borrowed

In the hotel with couple of stars
I am the biggest star –
they worship me at the reception

I am gently stroking furnished bed, as
if I were its first and the last guest

In baggage I smuggle
my Serbian language
so that I can stick out my mother tongue

I am travelling because the desert
told me: »I love you« and Lawrence
of Arabia gave me the secret sign

Like stray camel I cross the roads
especially at night – they do not know
when I am going to pass

I am travelling, carrying my
forbidden love as goat earrings

My love is beautiful
but it can not be separated from me
and my Montenegro grandfather
would be rejoiced over not being forced to defend
my virginity with rifle

I am travelling in order to become virgin bride
so that camel caravan and a handful
of ducats would be given for me

Eleonora Luthander

Turister

En till stad har fallit

Solbrända turister
torkar sina baddräcker
på Rialtobron

Död av Venedig
Död i Venedig

Med kreditkort
som plastvapen
chippade terrorister
väller ut
som vulkanlava
ur kryssningsskepp

De rånar bankomaten
på lyckopiller
och kidnappar
D- vitamin

Alexandra Luthander

Evigheten

Vi står i ett skogsbryn någonstans där en grusväg
och civilisationen tar slut
Det är sensommar
Luften är ännu ljum mot vår hud när dagen lider mot kväll
Solen lyser milt
Det är grönt på marken under våra fötter
Blommor i varma kulörer skänker landskapet färg
Någon enstaka fågel kvittrar, rådjur syns på ängen
En räv tassar obemärkt grusvägen fram
där det mänskliga snart möter det vilda
Den stannar till vänder sig om och ser rakt på oss där vi står.
Våra blickar möts innan den försvinner in i skogen
Vi ser förundrat på varandra och ler
Vi är helt lugna och beslutsamma nu
Vi tar varandras händer
och tillsammans kliver vi över gränsen
Utan att vända oss om går vi in i skogen och evigheten

Sanna Lindbäck

Morgonsolen började värma upp
luften, och strilade in genom en
glipa i persiennen. När han vaknade
insåg han, att han bara var en dröm
han själv nyss drömt. Då var klockan
kvart i sju. Eller kvart i åtta för de som
bodde i Finland. Därför var han osäker
på när han hade slutat drömma.

Werner Lang

Facebook

Hundratal miljoner
döda facebookare
kan inte rensas bort
vilket fynd
för framtidens forskare
att rota i
kan man tycka
men storleende selfisar
och inga tänder
att DNA-bestämma
tjusiga middagsbord
men ingen kökkenmödding

Nyss fann man
underst i Roms katakomber
många hundra begravda kroppar
från 100-talet
snart kan man berätta om
varenda en genom tandanalys
beskriva livsvillkoren
bestämma ursprungsart genom svepningarna
men alla facebookarna
vilka var de?

Berit Lodhammar

Molnen delar strålar
 i diset och vattnet
där nymånen vaggar
spridda röster
gäddor skvalpar i vassen
båtkluckanden
 diffusa skratt
rullar avlägset
 över vattnets glitter
en bris sveper över ansiktets
 dalar
när molnen sakta
 sprids
över himlen

 långsamt

täcker skuggorna
 åkrarnas barm

 långt senare

i bakgrunden
konturerna
av berg i regn
förgrunden
 strilar
på ett bussfönster
resan bort
 lika långsam
lika avlägsen
som resan
 hem

Mats Öhman

Ord

Det finns många enkla och svåra ord, i
alla språk som talas på vår jord.

Jag förstår inte vad som sägs av människor
som bor i Albanien, Transsylvanien eller Korea,

varken syd eller nord.

Ju fler språk en människa kan förstå,
ju lättare blir det att till andra människor nå.
Kan man uppnå någon typ av harmoni,
genom att skriva stenografi?

Kent Björntjärn

Resan

Ensamhet i främmande land.
Jag har ingen att hålla i hand.
Har lämnat och klippt alla band.
Sedan alla försvann iland.

Nu kan jag börja om från början.

Solen går sakta ner över sanddynerna.
I fjärran ser jag en ensam person komma mot mig.
Gången känns bekant.
Hoppet smyger sig sakta tillbaka.
Nya bättre tider randas.
Jag kan inte andas.

Jeanette Gustafsson

I väggarna
Sjunger tiden
ditt namn.
Genom vintern
dina fotspår.

Lever lånad
aldrig ägd.

Linda Jonsson

Wings of Hope

From where do you come
how far have you flown?
One of a kind in the depth
of our minds; to sing for us
sing, to bring us hope.

Is it true as they say that deep
within, that weaved into the
tones that you sing, there's
a shimmer, yes a sense, glints
of Ariadne's threads?

Olof Lagerhorn

EGENTLIGEN vill jag ej måla mer
Ej heller skriva en dikt
Ty jag kan inte tåla mer vad jag ser
Och världen ropar på handling av vikt
Vänner förlåt

Men vi måste nu göra någonting åt
att våld, korruption
dumhet och grymhet
och missbruk av makt
tar överallt över och ökar alltmer
och... i allt snabbare takt

Må vi (i vart fall) att hjälpa vår jord,
måla, skulptera... och även med ord,
visa problemet, försöka förklara
hur var och en bör, i vad den än gör,
ge allt åt den uppgiften bara



Tänk om den
som vill va' störst
sa till oss:

KLIMATET

FÖRST!

Kanske ock
han som sig bör
fick välförtjänt gehör



Åsa Freij

Gud - du som skapat
oss så små, hur tänkte du
då? Vi irrar runt som i en
trans, hallå var är du någon-
stans? Dagligen jag ropar från
min håla, lite får du väl ändå
tåla!

/ Maj Dahl

Meddellknö

Sänö meddellknö
Vggete sekerö
Eberätter ftko mettefe
Brgrar dele »covfefe«

Henrik Nylöf

Du undrar säkert
vad som försiggick
i denna killes själ
Jag ville ta det
med en klackspark
men du är min
akilleshäl

Gustav

Stund av stillhet

Sitter och väntar på bussen som ska föra mig till stillhetens oas. Kliver av, drar ett djupt andetag. Tänk att få andas frisk syremättad luft, det är livskvalitet.

Vandrar runt i området som börjar anta höstens färger, rött, gult och grönt i olika nyanser. En del löv singlar lätta som fjädrar mot marken, även jag upplever en lätthet som bär mig runt.

Plötsligt hör jag något som prasslar ibland löven. En vacker fågel med blå vingspegel tittar på mig med klar intensiv blick. En nötskrika som gör mig sällskap.

Jag vandrar vidare. Plötsligt står jag framför ett Orangeri med en stark dragningskraft. Öppnar försiktigt dörren, den går upp. Innanför i rummet står 14 stolar i en ring med fårskinns och pläd på varje stol.

Jag sätter mig ner och ser höstljuset genom ett av alla fönster. Hör en stilla vind som rör sig runt huset. Blir kvar länge. Tiden står stilla. Känner Guds närvaro i denna stilla stund.

Birgitta Hallberg

'
Du kom med mörker
du kom med korpar
Du strödde ut vansinnets grus
Katten var din kompanjon
hjärtat din fiende
Jag blev inte rädd
Min vän,
du får mig att orka.

Karin Sallander

Den fulaste larven
kravlar bara omkring
går in i sin kokong
för att hitta sig själv
bli en vacker fjäril
gör underbara ting

Det eviga nu
som alltid
omger oss

Mikael Lejdeby

Älven

Vid kanten av älven du stilla betraktar
Sinnet blir ett med dess rörelsetakt
Det medvetna börjar visa sig
som krusningar på vattenytan
vilka i sin tur tar sina former
Av strömmarna i det undermedvetna
Vilka rör sig utefter botten av dig själv
Där ojämnheter styr flödets gång
Till oregelbundna vattenmönster
med bristerna som formar just dig

Himlen

I flera tidevarv jag blickar uppåt
Där ser jag mina tankar segla förbi
Ibland lera visar sig på samma gång
mitt sinne är i stillsamma rörelser
Sedan syns bara enstaka få
Som bromsar mitt tanketempo
Men så tornar det mörka upp sig
Allt ses i det förvrängda ljuset
Sinnet stormar i ursinne o raseri
Till slut är det bara oändlig tomhet
Där inga tankar längre syns
Och tiden stannar för stunden

Catarina Cederwall

Uterum

Bortom gränser fanns ännu obruten mark
avgränsade med svarta staket

Glömnda ansikten och läppar. Felaktiga ögonmått
och dålig hörsel reducerade världen.
Stående kvar på utsidan med spruckna tankar –
i en backspegel. Var det kanske allt för trångt?
Rentav spartanskt?

Slutligen naken mot världen hudlös på andra sidan
där andra murar faller så lätt som av en inandning

När röken lagt sig framträder
(du?, jag? vi?)
ett större liv och saknad, sötma och annorstädes
angelägen, lätt förlägen, men sann

nya lägen, sannerligen, sannerlägen

Roger M Carlsson

Lyssna gärna på min musik <http://musik.enklare.nu>

En hemlig väg
En slingrig väg
Få känner till den
Få går på den
Några vet om den
Några går den
Ingen vill prata om den
Ingen förändrar den
Men det är min väg
Men det vet ingen

Linda Göhle

Senhöstsonett i Ulriksdal

Genom trädens grenar strilar solens ljus
Som skälver bland stammar och guldbruna blad
Glimrande frost utmed vår skogspromenad
Långt bort hörs trafiken ett avlägset brus

Ett silverljus läte runt storgranens sus
Runt flyger kungsfåglar som i en kaskad
Fösvinner sen snabbt genom skogens fasad
Bakom åsen skymtar ett avlägset hus

Det prasslar i busken två rådjur i språng
I fuktiga mossan ser jag konturen
Trattkantareller! Det vattnas i munnen

Nötskrikans skrän, nötväckans bubblande sång
Min själ en del av den ljuva naturen
Korgen full med skatten som just blev funnen

Lollo Spång

Någonstans i fjärran

Någonstans i fjärran
väntar någon på mig

Tålmodigt och lugnt

Jag drar ut på tiden
Vill inte gå
Inte lämna det invanda

När tiden är inne
lugnar sig mitt sinne

Allt blir så stilla

Jag ler när jag hör din röst
som kallar mig hem

Din kärlek omsluter mig

Birgitta Nyberg

Min pappa

Min pappa min pappa, jag vill vara här
Vi reser till tryggheten dotter kär
Nu lämnar vi landet går ej vara kvar
När mänskorna dödar varann är mitt svar

Min pappa min pappa, får nallen va med
Såklart får han följa är pappas besked
Nu packar vi bara det vi måste ha
Det varma och trygga vi bär, det bli bra

Min pappa min pappa var är det där
De männen mitt barn, de bär på gevär
De vill inget illa, vi håller oss lugna
De pekar sin pipa på dem som är dumma

Min pappa min pappa vad är för hemskt
Mitt barn det är såna som blivit skelett
Se bort, vi har vatten, klarar oss bra
Öknen vi lämnar och ser USA

Min pappa min pappa jag simmar så illa
Jag tar dig på ryggen min dotter lilla
Var inte rädd, du vet att jag kan
Vi blir litet blöta, sen är vi i land

Min pappa min pappa nu fryser jag så
Min dotter var lugn det kommer att gå

Min pappa min pappa

Anders Fagerlund

Greta – Fridays for Future.

Perla – En annan pärla

Överlevnadskamp på olika sätt

Ensam, liten och stark
ryggen mot makten, dag efter dag.
Går bland miljoner,
ungdomar ropar »Vad ska vi göra?»
Rädda klimatet! NU! NU! NU!
Världen vaknar, strejken är här,
vi får se vart kampen bär.

Ensam, sitter stilla
ryggen mot Ica timme ut och timme in
många passerar osynlig hon är
lilla flickan utan svavelstickor
kaffemugg i handen och trasiga skor.
Världen sover . . . flickan lägger sig ner
orkar kanske inte mer?

Herrarna klagar, gnäller och spyr
vi andra ropar: »Greta, Greta, Greta« vår ouvertyrd
skänker en sedel till flickan vid Ica
annars går allt över styr,
Internationell Solidaritet, vi har bara en planet!

Ropar slagord för jorden för kampen.
Sjunger för Greta på andra sidan jorden
sjunger för Perla utanför Ica
Vi sjunger över hela jorden
»I hear the voice of my great grand daughter ♥
Singing climate justice NOW!«

Petita Onne

Frysrummet väntar / Cold Turkey ... has got me

23 timmar i samma cell snäll är du, släpp ut mig i kväll

en timmes vandring är inte speciell
vindens våning där taket är stål och ryskt gnäll

Blusen fryst kyckling
Väntar värkande klämd rondell
Blusen fryst kyckling du bankar mig

Släggor i benen
Svart pipa i föl, knogar i ordning, sekunder i smärta,
När ni har trevlig helg

Blusen fryst kyckling
Försöker få den glömd, svälj!
Blusen fryst kyckling duuuu bankar mig

Sänk min febers temperatur
Svalget svider, avföringen blandas med gråten,
Kom och torka den e våt den, mitt få stavelers heta golv

Blusen fryst kyckling
Din medbrottsling kalkon,
Blusen fryst kyckling duuuu bankar mig

Martin Bergström Cerd

Penga-valsén

Upphandling hit – upphandling dit
det är ett jävla skit
Ansvar hit – ansvar dit
det sätter vi på kredit

Pengarna flyr
där girigheten styr
Människans verkliga behov
ges ständiga uppskov.

Peter Palm

Det är om oss alla

I det skrivna ordet
är vi alla nämnda
I de omtalade orden
är vi alla inte medräknade

Det finns egoism i det offentliga rummet
I det fria samtalet finns det orättvisa

En riktning av rätt eller fel
finns det en magkänsla om tvivel

I den stulna väskan finns det som tillhört dig en gång
I det slutna finns det något av en öppen dörr

ett fönster på vid gavel
som känns som slutet

En lösögonfrans
som susar förbi
En bortskrapad färg
viskar om nygammal yta
en slags ombörjan

Det blir aldrig som tänkt
Det blir bättre
Om än inte med en gång
Så på sikt är vi alla givna
att förstå
det är om oss alla
inte hos den enskilda människan

Lea Live

Ord om Tankar om Tankar om Ord

Det finns ett land där bara hemligheter
finns. Där ord och känslor blivit två och
världen delats upp likaså.

I värld nummer 1 är allt på riktigt. Upplev,
se och lyssna, det är viktigt. Se till att ta in
så mycket du förmår, just den här saken
kanske ingen annan nånsin kommer förstå.

Värld nummer två är täckt av en slöja. Där
har känslor och skam styrt oss bort från det
som är sant. Så hör min vädjan, gul och blå,
var dag faller vi djupare ner i värld nummer
två.

Kvar finns en plats, varken 1 eller två, den
är ej tudelad, svår att förstå. För där tankar
får bli ord utan affektiv censur, delas
världen ej längre itu.

Michael U. Fornell

Nyvaken

Jag vaknar
och jag finns
det blir en fin dag
till kvällen

600 miljoner år har jag funnits
en den ena
en den andra
vi är ju alla lika och på samma klot

Nu vill vi ut från klotet
varför?
är det för trångt, nej
är det för farligt, nej
är det för smutsigt, inte ännu!

Vi vill se nya världar
vi är nyfikna
tiden går

Thomas Sjövall

Bod med löv

Jag har en bod med löv.
Dom har jag krattat åt mej.
Grabarna skrattar åt mej.
Dom gillar inte löv.
Lönnlöv och löv från ek
björklöv och löv från aspen.
När jag har lagt på haspen
börjar en liten lek.
Då ger jag namn åt alla,
Svea och Nils och Rut,
Glödheta Gun samt kalla
Larsson med sockerstrut.
Var enskild individ
bor i mitt universum:
fast blott i litet bodrum
klär dom i höstlig svid.
Så fylls mitt skjul med dikt.
Vad bryr jag mej om världen?
Kampen om makt och flärden?
Här finns ju allt av vikt.
Blunda och lyssna väl
inåt mot dej och kratta.
Kittla en snigel. Skratta.
Livet har sina skäl.
Sen kan dom stå och glana
dom som ej kan förstå
och ännu mindre ana
varför min bod får stå
halvöppen, som idag.
Löven hörs stilla mumla.
Tanken har blivit humla.
Boden med löv är jag.

Ulf Österling

Till rymds (Med ursäkter till Jussi Björling...)

Nu blåser solens partikelström mot jordens pol
Och träffar omilt rymdman öm som mikrometeor
Till rymds, till rymds, till Mars med rymdraket
Till rymds, till Mars, mot en ny planet
Till rymds!

I den kalla rymd är livet fritt, man väger noll
I svartnat mörker med prickar vitt, och Houstons
rymdkontroll
Till rymds, till rymds, till Mars med rymdraket
Till rymds, till Mars, mot en ny planet
Till rymds!

I hohmannbana man flyger tryggt, allt som det skall
I rymdskepp lägst budgivar byggt, allt styrs av datorn HAL
Till rymds, till rymds, till Mars med rymdraket
Till rymds, till Mars, mot en ny planet
Till rymds!

Recept: rimmad versfot med skaldjur

Tag jambkotletter eller ytterlår av pegas. Hexamät upp:

- 100 epigram finhauikade allegorier
- 3 versmått spondé
- 1 limerick skuren i kiasmer

Färst anaforost, trubadurumvete och poecherade ägg
Elegi i skaldhet knittel som får stå ett hymn. Låt skyn
alexandrinna av. Drottkvätta daktyler, lyrikligt av rimflätad
peon och balladsblad över. Bon anapest!

Comet-Johan Bensin jr

Karma
It is only just
that it comes back to you
Long time ago a decision was made
not to listen to the voice of the heart
To escape
Running away, chased by pain and fear
Agreeing to the agreeable
rather than choosing the only real
Too blind to realize
that shutting the doors to the heart
made the one holding the key
to roll in the deep
Then it is only just
That now the tides have turned
And now you know
how it feels when
the doors tied to the heart are forever closed
how it feels when
it is forbidden to enter
Their wall is thick and tall
Only some drops of rain
When it rains memories
And the moonlight of good spells
Find their way through
A vibrant green plant
Full of life
Climbs on the wall
It reminds you
to turn your face towards the sun
Close your eyes
And you will see

Magdalena Kodura

Ett kryphål till himlen

I nutidens förtätade städer
gäller det att hitta
ett kryphål till himlen
för att se molnen dansa
en rytmisk tango
och ögonen få spegla sig
i solens skönhet.
Himlen leder ditt
välbefinnande vidare
medan mörka, höga
huskroppar skymmer sikten
och stänger ditt öppna sinne,
ögonen slocknar.
Vi människor behöver
luft under vingarna
och fri sikt till himlen.

Snabeldraken

Snabeldraken smeker ytan
letar sig in i alla skrymslen
och vrår.
Positionerar sig.
Dödsdansen är igång.
Kampen blir inte utdragen.
Golven blir snabbt
befriade från dammtussar.

Lena Öberg

Finale

En julio,
el verano,
enarcado de cielo a cielo,
quiere arder en sí mismo

Pero antes
de esta desbordante inmolación
el verano procede a desnudarse
lentamente
como en un último día de luna de miel
y se despoja de sus nubes, una a una
hasta quedar en azul

Y hacia el atardecer
nos invita a su última fiesta
en un horizonte que enrojece

Como si de su luz quemada
naciera un vino que al morir se
dejara en la tarde
una sola estela de deseos despiadados

Galvarino Santibáñez

Al viento

Discutía consigo misma
si dejar colgada la camisa
limpia y blanca al sereno de la noche
o robarse la escena
de una antigua película:
darle la libertad al viento
de sacudir colgada al sol la mancha roja
para que los vecinos comprendan
y perdonen.
Nada de eso ocurrió,
entretuvo su tiempo sin medida
en observar a la rana dorada
y su veneno.

Åt vinden

Förhandlade med sig själv
om att låta hänga upp skjortan
ren och vit åt nattens dagg
eller stjäla scenen
från en gammal film:
ge vinden friheten
att skaka, upphängd i solen, den röda fläcken,
så grannarna kunde förstå
och förlåta.
Inget av det där hände.
Hon lade, tills vidare, all sin tid
på att uppmärksamma den gyllene grodan
och dennes gift.

Aurora Azócar A.

Kärleken Och Paranojan
Är Fantasins Batterier
Och Det Är Först När
Verkligheten Löser Upp Sig
I Kanterna
Som Vi Börjar Förstå Hur
Den Är Sammansatt"

Mats Jätten

Ett hjärta kan slå.
Ett hjärta kan brista.
En vän kan man få.
En vän kan man mista.
Men i mitt hjärta finns du gömd.
För en vän som du blir aldrig glömd.

Sebastian Lindskog

Inarbetat utarbetad

Ljud av däck som slarvigt bromsar mot blöt asfalt.
Orangea blinkers som markerar stoppet. Dörrar som öppnas. Män skor går ut, män skor kommer in. Allt är i rörelse. Kan inte vila blicken nånstans. Inte stanna i tanken. Hittar ingen ro i stegen.

Att lägga sig i sängen utan alkohol i blodet men med fylleysel och en känsla av att falla planlöst genom världsrymden. Blir livrädd. Konturerna suddas ut. Skärpan försvinner. Hur mycket jag än anstränger mig kan jag inte se skarpt. Tappar känslan i händerna.

Letar överallt efter nånting som ska väcka något. Någon liten grönskande tanke som kan skölja genom min hjärnbark och ta mig ur det här. Kollar ner på mina fingrar. Dom är mig främmande. Min kropp tillhör inte längre mig. Själen har skilts från cellerna.

Jag vände ut och in på själva bröstorgansköttet, ställde revbenen på vid gavel, stod till allmänhetens tjänst. Gav i generösa doser, tills varenda liten vrå sanerats på sin årligt ansamlade kraft.

Dom fick mig att tro att jag skulle missa något om jag inte gjorde allt. Men dom hade fel. För vi är här men ingen är längre här. Att göra mindre blev att uppleva mer. Jag började ha tråkigt igen och det är det roligaste som nånsin har hänt.

Mikaela Broberg

Min person

du är min person o jag älskar dig
dina ögonbryn är smala din mun är också det
du ser nätt ut men jag vet du är stark
du kan bära hela världen på dina axlar

det bästa jag vet är ligga nära varandra och
bara lukta på din panna
man vet vi passar perfekt ihop för vi andas i perfekt otakt
när jag andas in andas du ut
våra kroppar skapar en vågrörelse
andas man i perfekt otakt är det ett tecken på att man
hittat sin person
jag vet i alla fall att jag hittat min

i vår relation är det alltid sommarlov
det är kravlöst språngande o spännande
i vårt fall är det oändligt
jag vet det för ett sommarlov är 10 veckor o vi har varit
tillsammans i 3 år
o vi ska inte göra slut

vi säger i love you många gånger om dan
vi säger såhär i love you my baby my baby my baby
du kallar mig också för banana
men en gång sa du det till katten så det är förvirrande
men huvudsaken är att jag älskar dig my baby my baby my baby

gråtfärdig när jag tittar på dig väldigt rimligt
det går inte att hjälpa du är min person min sanning
det finns så mycket jag vill skriva o säga till dig
men det är så jävla svårt o få ihop det
någon gång ska jag verkligen försöka
för du är min person o jag älskar dig

Insikt

Ett löv gulbrunt med
sorgkanter störtar i en
snabb flykt mot markens
fuktiga mylla och slutet i
samma stund som dess
livstråd brast

Jag ser bilden av mitt
förgängliga liv bortom
grönskimrande dagar med
vindens sus och fåglarnas
trösterika sånger

Ja, jag ska också
falla djupt när
min tid är ute

Tommy Löfgren

Om metafysiken vore ett par

Vi är de gränslösa, balanserades vid randen
av subliminal extas.

Vi är den deformerade rumtiden,
den krökta linjens ändlösa bana.

Vi är supernovors pulserande kärnor.

Vi är fusionen. Briserande, vibrerande
innan markyta nåtts.

Vi är implosionens inåtriktade kraft.

Vi är historielöshetens provokatörer,
jordskorpans estradörer.

Vi är ett.

Emma Frid

När jag var liten
var det ingenting man gnällde om
man led och höll käft i sin ensamhet
Klev man på en spik
och rakt genom foten gick den
så sa man inget, man drog rosten ur foten,
lite bandage sen haltade man runt och knep käft.
Stack man täljkniven i fingret fick barkbåten
bara vänta ett par dar innan man skar andra fingret
åt helskotta det med, skit på det bara och
barkbåten flöt lika bra fast rödfärgad.
Som när Gubben Jonssons lada brann ner
inte fan sa han nått om det, bara kaka
grillat nötkött och rökt hästkött i månader
och spika brädvägg och höll käft
och takspann och höll käft
och måla falurödfärg och höll käft.
Och grät sig till sömns i vedboden
när frugan satt vid köksbordet
drack kaffe och höll käft hon med.

Johan Nordgren

Hysch

tystnad

hägern hukar

för skränande fiskmåsar

Agneta Ruth Klingberg

Klara ögon, slät panna och vitt sken
Hon ber mig blunda oförvillat, lidelsefritt
Med alla ögonlock vårdslöst blottade
räcker jag fram den borttappade handen
Hennes är mjuk, naglarna klippta till fingertopparna
Vi andas ett slag, känner hjärtats
hennes puls, tillgiven min ömhet

Hon har vinröda läppar men aldrig mascara
Vacker i föreställning, inte i badrumsspegeln
Identisk färg i hud och kläder, inte i pigment och liv
Hennes figur är tunn och viljestark, inte harmonisk
Stämman är lika hängiven som min
men viskar i hånfull arrogans

Jag vaknar lönlöst, påväg någonstans
Solen går inte upp i November
Hon gör det, griper min hand och drar
brer mina mackor, brygger mitt kaffe
glömmer att jag gärna har mandelmjök i
Gatan i Västertorp är hal, snön är i vägen
hon har glömt sätta på mig vinterjackan

När jag ska sova den kvällen
vill hon ersätta min favoritkudde
Jag säger nej och innan jag hinner blinka
ligger den på golvet uppriven, utmärglad
Därefter somnar ingen av oss
med mensvärk

Och morgonen därpå glömmer hon
smöret på min macka.

Sofia Östergren

Bländande iglobygge

Inuti tyst rum
glödande kropp
Niger ödmjukt
inför
staplade block

Leker på orörd snö
bygger och river
Överblivna lekar
ropar ut
över myrar och vidder

Planterar i vindar
strör minnen
harsyra och sav
längsmed
de vilda forsarna

Anna Poska

Slutskörd

Kålgratänger flyger
klimatkompenserat
Landar på högkant
Framkant
-er tillbakavisas, utvisas på
matchstraff
Barnet delar äpple
med nöjd kosmonaut
som aldrig velat lyfta
inte behövt landa
Kompensationen ekar ihåligt,
skramlar runt i båset
Äpplet tar slut
Barnet tar slut
Kosmonauten vakar ut hösten
framgångsrikt
Ingen vill ha kålgratäng

J. Ampil

Writer in residence

Den första april 2019 kunde jag meddela mina vänner följande:

Glädjande besked: Mitt diktepos »Ett bälte – en väg« har belönats med ett helt år som gästförfattare (»Writer in residence«) i kulturkolonin i Gobiöknen!

I eposet hyllar jag Folkrepubliken Kinas framsynta världsledarskap. Juryn har särskilt framhållit mina »oortodoxa skämt om Kinas president Xi Jinping«.

Tack vare »Ett bälte – en väg« är jag utlovad att få lära känna svångremspolitik i Gobiöknen. Det bådär verkligen gott.

*

Den sextonde juni 2019 noterade jag detta:

Som jag berättade den första april, har jag fått ett förordnande på ett år som gästförfattare (»Writer in residence«) i kulturkolonin i Gobiöknen. Detta som belöning för mitt diktepos »Ett bälte – en väg«.

Kinas kulturminister Paikast Ning har nu föreslagit att jag ska ägna året till att författa mina självbekännelser. »Så har ju många stora tänkare gjort«, säger han, och nämner som ett exempel Alfred de Mussets berömda »Bekännelser av ett seklets barn«.

Dennis Renfors

Tid & minne

Minnets kokonger
tvinnat, spunnet liv av lust och nöd.
Lagrat liv, del av oss själva
men råsilket fräts och bleknar
av glömskans glödgade sol.
Ändå: i laglösa, gränslösa drömmen
knyts trådändar samman
och vävs till barocka mönster.
Tid och minne – vårt verkligt sanna kapital
ges ingen plats
i något testamente.

Björn Petersson

Note to Self

Omgärdad av vackra själar,
känns livet värt att levas.

Omgärdad av vackra ting,
känns kaoset mer hanterbart.

Omgärdad av vackra kreationer,
väcks modet att våga vara.

Omgärdad av liv,
känns döden tillräckligt lång bort.

Sahar A.

Vågorna slår upp över tårna
stänker lätt på mina ben
Horisonten lockar långt borta
får mig att vilja simma
rakt ut
djupt ned
Eller kasta mig upp
flyga med fåglarna
däruppe
i vinden
Ändå – vattnet är mitt
element
Mitt hemma

Katarina Palm

Kuhn och Feyerabend

När Kuhn och Feyerabend
träffades en dag
sa Kuhn till Feyerabend
att det vara bra det där du sa
att tomtar och troll
eller Jesus och Gud
eller Voodoo-voodoo-vo
eller vetenskapen etablerad idag kan vara lika bra att ha

Men nog överdrev du väl
lite grann
fortsatte vår vän Kuhn
för även om vetenskapen
inte är sann
utan bara lite grann
naggas på verkligheten ibland
så för den ju oss ändå fram

Och Steiner vaknade i sin grav
och fräste vad var det jag sa
och Goethe log när han rullade runt
och somnade in igen

Jan Westman

Så öppnar sig dagen

I det ögonblick jag
gick bortom
in i drömmen
och bortom den
bytte maktlösheten
och viljans styrka
troner med varandra

Smyckade sig morgonen
gav mig natten
berättelsens penna
av purpur

Elisabeth Birgittasdotter Korndahl

Små röster

Hon gråter över den avverkningsklara marken, ytan som måste användas nu, innan det blir allt för mycket liv. Det förstår väl vem som helst, hur skulle det annars gå med allt viktigt.

Hon gråter ändå, över träden som stått där så länge, som kultiverat sin kontakt med underjorden, luftrummet och förfäderna.

Tänk om någon hinner finna en och annan sällsynt liten livsform, det vore väl slöseri?

Allt som finns omkring i samverkan med träden håller inte med. Rösten är så liten, ohörbar för dem som tänker med huvudet på lönsamhet.

När jag går där hör jag plötsligt tystnaden tala, den talar om för mig att det finns någon som har något att säga.

Det är då jag hör dikena efter vägen be mig stanna, här har artrikedomen blivit bevarad utefter kanterna, i marginalen. Små röster hittar jag här, som jag aldrig hört, den lilla stämman, som hör till de utdöende arterna. En tillflyktsort att få vara i, bortom monokultur, utarmad jord och konstgjord andning.

Mångfaldens levande nätverkare står där med små, små plakat, precis i kanten av asfalten och ropar, – vi finns! vi finns! vi finns!

Anna Bäckström

Värdigt liv

Haltande insikt
hos dagens politiker.
Allt mer skrämmande.
Allt fler funktionshindrade
åter diskrimineras.

Kampen fortsätter
för rätten till värdigt liv.
Psyisk ohälsa,
tas upp men följs inte upp,
där framtidsbesluten tas.

Mångas livsvillkor
med funktionsvariation
hotas, förmörkas.
Så vad är målsättningen?
Isolering? Inlåsning?

Institutioner?
Eller är ättestupan
framtidsmelodin
för alla dem utan röst?
Hur ska vi kunna ge tröst?!

Birgitta Hörnström

Rummet finns inte, rummet är en konstruktion av oss.

Vi blir provocerade av glada och lyckliga människor,
som är framgångsrika, och har ett gott självförtroende,
och tror att de är förmer än oss som lider och har det svårt,
men som inte klagar utan knyter näven i fickan
och bara försöker uthärda,
det läge som hela tiden blir värre och värre,
och till slut kanske förintar oss i en jättekatastrof.

Vi finns inte alls, vi är en konstruktion,
av något eller någon som vi inte kan förstå.

Vi får hoppas på det värsta!

Mats Barrdunge

Spetsade drinkar

ihopkrokade arvstvist bråkar
igenom tunnlarna

stockholms vener syns inte
känns bara i blodomlopp

mosterns hand på sätet fläckigt
kilometerlång räls biljettkontroll
(ett avbrutet testamente)

ekon
 spetsad med skörhet
 spets i fällan på din kjol

vässa kniven och
 förlåt oss
 våra synder

Linnea Christianssn

Även syrenerna har sin tid

jag träffar dig våren
som aldrig får bli sommar
för du smakar så gott
och jag tycker om dig
här
syrenernas vita blomklasar svävar i dunklet
när de sista stroferna av dina ord dröjer sig kvar
i mitt medvetande
du säger
Allt har sin tid
jag vet inte varför
allt går förlorat i sommaren
även syrenerna
har sin tid

Att spela dig

din kropp ett instrument
jag har aldrig varit särskilt musikalisk
men jag kan spela dig hela dagen
dina armar strängar
mina fingrar kan
utantill

ibland är du ostämd,
men jag vet hur jag ska vrida
för att få tonen att
skära genom
Himlavalvet

Vendela Lundegårdh

De sista raderna: Kortdikter III

Det här är ingen dikt
Det här är konst
Det här är en
kontaktannons

Kärleken är ett svårt ord
att hålla i sina händer
men lätt att bevara
i sitt hjärta

Kom och låt allting
förlora fotfästet
Det är inte svårt,
bara bräckligt

Mitt hjärta var en flygkrasch
sent i november
någonstans mellan stjärnorna
och snöflingorna
som sakta föll

Det faller ett tyst regn
som en ljudlös omfamning
Vi är de sista raderna
i regnet

Erik Wikström

Man sitter där och rotar i sitt tarmludd och vill tugga i sig något: någon slags själs-nutrition, någon tillfällig gångbar formulering något att dregla ner kudden med, senare på kvällen ett inbjudande tonfall, ett påbjudande anfall ...

... som ett värn mot ledan: hagelskurarna av banaliteter, icke-händelserna, omtuggen hjärnans ständiga semaforerande, symboliska åtbörder som ett , åtminstone tillfälligt avstamp i riktning mot illusorisk beständighet inne i det själsligt så manöverodugliga transportmedel man råkar befinna sig i.

... så kommer det: först lite försynt, småskavande, nästan så att man skäms: Foten börjar röra på sig, lite förläget utan att veta om det, med försynta markeringar Så en blixervisit av någon förlupen tanke, en harkling från det undermedvetna kanske en sorts adresserad flaskpost med ett vagt, suspekt tilltal i Nu får vi inte vara blyga här!

Den har färdats långväga och ska behandlas med respekt!

Den ska tinas upp och tas in i värmen. Med ett nödrop har den undkommit Jante-Skeppets torpeder, Scylla och Charybdis och alla andra jävligheter. Så långt, allt gott och väl! ... och här ser vi duvan med olivkvisten – och Fredag som kommer släntrande över beachen som en annan överårig hippie-typ. Vilken häftig hatt han har på sig! – Monty Python.

Vi kan äntligen vara förvissade om att inte vara ensamma i universum. Bra!

... Nu går det undan! Vi skymtar eskadern av välvilligt inställda, assisterande formuleringar som kommer emot oss. Kraftiga årtag, skummande bogar. Vi ropar Ohoj! Dom ropar Åhej! (på, ett främmande, fast i sammanhanget helt begripligt språk). Läger sig midskepps, änterhakar sig långsides och skaver lyckligt sina stavelser mot relingen. Sen går vi i hamn.

Samtidigt, på en annan plats: Penelope i färd med att repa upp sina gamla bonader med folkliga motiv, som hon kanske kommer att berätta om vid ett annat tillfälle ...

Jan Jeanson

spiller
i polyester
över din underarm
~~jag är fulast här~~
stryker bort
du är underbar
kan du hålla hårt
var det ingen som sa
så jag inte störtar
jag hörde det när
jag i spegeln såg
det ansikte som inte kan vara mitt
hånler
var det ditt
spiller
kan du torka bort
kan du hålla bort
när det passerar min kropp
spiller över din underkropp
i avklädd polyester
~~allt det här är sant~~
stryker bort
jag är fulast här

Emma Bränneby

De glitchande barnen
Sprakar till
Sitter inte still
Gör inte som en vill

De glitchande barnen
Är en bugg i systemet
Gör inte rätt
Har inte vett, etikett
De glitchande barnen
Låter högt
Hoppar runt
Det kan inte vara sunt

De glitchande barnen
Var jägarna, ägarna
De som vågade, frågade
Nu behöver inget jagas
Barnen måste lagas

De glitchande barnen
Ska dämpas
Outforskade metoder tillämpas
Ta piller
Mot griller

De glitchande barnen
Ska bootas om
Fil extrahera
Så att de inte glitchar mera

Malin Tyberg

29/11/18

Jag är här och du är där, klyschigt inte sant?
Men det spelar ingen roll
nu när vi bara låtsas.

14/1/19

Du och Dina drömmar.
Sömn är sårbart.
När du sover bredvid mig.
Lugn, frid, stillhet.
Men man kan vakna, så lätt.
Älskar dig när du drömmer.
Älskar dig när du vaknar.

5/5/19

Jag ville rädda honom och få lite kärlek.
Jag är självisk på det viset.
Jag har misslyckats.
Jag vill bara hjälpa andra.
Jag undrar, varför kom jag hit alls.

Selma Reinius

Min gula hatt

Min tredje gula hatt.

Den låg där länge.

Osedd.

Oanvänd.

Jag saknade nämligen min andra gula hatt så mycket.

Men den hade blåst bort.

Vinden tog den.

Men den tredje hatten kunde inte mäta sig
med denna skönhet från 60-talet.

En riktig Monika Zetterlundhatt.

Tills jag en dag såg den.

Min tredje virkade, gula hatt.

Och jag älskade den.

Omedelbart.

Hattar och människor är olika.

Ska inte jämföras.

Har sitt egna uttryck.

Är unika.

Om vi tillåter oss och varandra att vara det.

Så gå ut i världen och var ditt unika jag.

Ingen annan är som du.

Cia Olsson

Fyra årstider

Norrskenet väckte
björnhanen ur hans ide
– ångrade inte.

Grodan kväkte högt
lockande honor till sig
– ingen lyssnade.

Strömmingen blev sur:
låg begravnen ett helt år
innan han åts upp.

Bara månen såg
rävungen palla rovor
i sin stora säck.

Pekka Ala-Mutka

Sång: När elden stals av hungriga fiender

Du trodde den var din
men fick bittert erfara att så inte var fallet

En häftig strid uppstod om vi var hemma
en häftig förlust uppdagades när vi kom hem

Elden som är navet i vår bosättning
den som ger ljus och värme

Men alltid hotad av andra stammar
andra sammanslutningar

Vi måste bevara elden hos oss
den är vår för alltid
Annars så bokstavligen slocknar och dör vi ut

Henrik Söderqvist

Dikt om kärlek

Kärlek är

Som ett Dubbelbottnat teglas
Där luften mellan de tunna väggarna
gör att värmen dröjer sig kvar
i drycken
länge
länge

Marjolijn de Beer

Gråmulen söndagsmorgon i oktober,
går ogärna ur sängen.
Fötterna varma men golvet svinkallt.
Till slut lockar kaffekoppen mig
att stiga upp.

Morgontidningens trycksvärta
målar en dyster världsbild.

Arbetade själv med ord igår,
det gav en tillfällig fristad
och ögonblick av berusning.

Oro inför rekylen,
den efterhånga känslan
av tungt sinne.

Göran Stille

Det berättande folket

Var det naiv nyfikenhet
kanske tristess
eller
jakt på kunskap som kan ge makt

Lockelsen i det förbjudna
hade ingen återvändo
ute ur Edens lustgård

Allt på grund av äpplet

Den tänkande
skapande
stundtals visa
människan
Homo Sapiens

Som Guds avbild
vi gör så gott vi orkar och kan
du och jag

Suzanne Ekstrand Almli

Väckelsång

Larmet ljuder och väcker mig igen, till allt som måste
göras och ske.
Mina sinnen tvingas åter på, sina önskade väckelseritualer.
Hjärnan tänker inte redan nu, vid förlusten av drömmarnas fe.
Hjärtat tvingas öka på slagen, snart redo för kravens spiraler.
Kroppen ovilligt spänd för de hårda törnar,
som omvärlden kan ge.
Själén ropar ljudlöst efter fortsatt vila, från samtidens gälla
signaler.

Hela mitt jag ligger stilla, bara för en liten stund till.
Innan jag tar mig an allt som krävs, för att hinna springa med
i ekorrhjulen.
Är det så här livet ska vara, är detta allt som jag verkligen vill.
Fången för andras skäl och vinnings skull, bakom galler i den
gyllene buren.
Borde det inte finnas mer tid, att med böcker få sitta still.
Leva ett kreativt liv och bara gå ut, för att njuta av
den underbara naturen.

Följ med mig med nya steg, bort mot horisontens lockande rand
Låt oss bryta oss loss från våra bojor, och se vad som
händer oss sen.
Jag frågar dig detta då du har den vackraste, den mjukaste
ömma hand.
Som jag vill ha i min på vägen fram, där vi delar allt
underbart igen.
Hör min väckelsång ljuda med innerlig klang, över mina
drömmars hav och land
Kom med min älskade livskamrat, du min kärlek och allra
finaste vän.

Åke Almlé

Järtecken

magkänsla
uppmaning

fall utan
förvarning

hjärtkoma
hjärnskakning

kräkreflex
urlakning

tårflöde
urladdning

ljusstrimma
uppklaring

insikter
utandning

Felicia Edberg

Hjärtats pärla

Den flottaste staden i hjärnans arkiv
Levande manus i brinnande liv.

Grandiosa Stockholm pittoresk i lyrik
Gondolshamn i Norden unik.

Åååh Söders Höjder min krönte örn,
Med Årsta Holmar vacker och skön.

Mitt öga blickar mot Katarinas kyrkas port,
Förljuvar glädje i hjärtat stort.

Stolt jag spatserar i kulturens borg
Fascinerad njuter i briljanternas torg.

Med prydliga hatten och myggjagarskor
Från hissen mot Grönan nöjd jag glör.

Och Riddarfjärden med Stadshusvyn
Med Tre Kronor i toppen uppe i skyn.

Du Stockholm pärla med slottets dekor
Med dig jag lever och utmärkt mår.

Josip Sumic

I juni, nyponrosen
svagt doftande
Koppar skramlar mot brickan

Gunilla Pagès

Har du nånsin frågat..?

Du som alltid skyndar
rusar genom livet
du som sällan lyssnar
och tar allt för givet

Har du nånsin frågat
en kompis hur han mår
har du nånsin skymtat
i ögonvrån en tår?

Har du tänkt hans tankar
har du hört hans hjärta
har du räckt ut handen
har du känt hans smärta?

Har du hört hans frågor
fast de varit vaga
såg du blickens gnista
den lilla, lilla svaga?

Läste du en vädjan
bortom skrattet hans
viftade du bort
ont som ständigt fanns?

Du som alltid stressar
och med skygglapp går
har du nånsin frågat
en kompis hur han mår?

Cherstin Juhlin

Sorg

Det finns en punkt
i livet
och
utanför livet
då döden skiljer oss
från omvärlden
men
vi lever ändå kvar
i
andras hjärtan.

Sigge Bröms, 11 år

Ordfront / Kärleksfront kontra hatet

Jag såg
kärlekens röda ljus,
Det lyftes upp från marken,
och det försvann – kvar blev hatets hala, tjocka
snorgula is.

Professorn sade
Horatius' ord glider
som en kälke på hatets hala is i Romarriket.

Idag, vad har vi i horisonten?
Var bor kärleken
Var bor glädjen
Var bor harmonin
De alla bor tillsammans
i ett människohjärta, efter
ett fritt val, tror jag

Manja Waltman

En dag som idag

En vacker dag, en dag som idag
ska jag lyfta lätt i ett andetag.
Jag ska vandra lugnt mot en ljummen vind,
en vind som idag, som smeker min kind.

Jag ska luta mig tryggt mot starka händer,
färdas på moln över världens länder.
Jag ska bli en del av den ljumma vind,
som en annan dag får smeka din kind.

Leva i efterhand

När nånting sker och livet vänder
står mitt hjärta på vänt.
Klockorna ringer förgäves
när nåt stort har hänt.

Hjärnan tänker och tänker
men hjärtat slår som förut.
Men jag vet när jag står där och väntar
att allt kommer ikapp till slut.

När hjärtat helt saknar tajming
kan man te sig stel ibland.
Man gråter och skrattar senare
när man lever i efterhand.

Ulla Oxelbeck

Sybaritens dröm

Hur många rätter kan vi inte hitta på
Delikatesser som bröst med ögonlock
och en sås av blickar
För att inte tala om ett mål på tungor
O blodet på min tand

Att få frossa på det mjälla köttet från
insidan av ditt lår
att sörpla ur ditt kärl
och få ditt skrik serverat på din rygg

Din nackes rundning och hals med sås
av tårar och annan fukt
Benet i all dess vackra längd
Ett litet öra lätt förvållt

Åh en sådan härlig hedonism!
en sådan njutning
att till desserten få dina läppars sötma
med själens andedräkt

Och till slut denna mättnad
som växer långsamt i min kropp
tills jag är ett med världen
och återfödd

Lars Inge Widlund

Du är en gåtfull bok

Du är en gåtfull bok
Som ingen kan läsa ut
Men jag vill läsa ut den boken
Trots att det är mycket jag inte förstår

Du är ett friskt och rent hav
Som ingen någonsin simmat över
Men vill jag simma över i det rena havet
Så långt som jag kan ...

Du är en olöst gåta
En gåta som ingen kan lösa
Men jag kan lösa den
Trots att den är så väldigt gåtfull

Jag står vid ett friskt hav
Och vill simma över så långt jag kan
Jag är en gåtlösare
Som vill lösa den gåtfulla gåtan

Enkhtuya Banzragch

Var är den, kärlekens vindling?

Kärleken är en sjukdom som kommer igen
Mörka nattens sömn rymde ifrån mig
Jag vrider på mig genom natten
Men jag finner ingen lugn och ro
Hur falnar jag i min kärleks eld?!
Hur glömmar jag dina vackra ögon och läppar?
Kärleken erövrade mig helt plötsligt utan mitt beslut
Var är den, kärlekens vindling?!

Turburam Sandagdorj

Jag vill sträcka mina armar mot rymden
mot molnen
mot stjärnorna

Jag vill plocka ner allt
ta det i mina händer
känna på det
se gnistorna
färgerna
de skimrande

Jag vill sluta mina ögon
drömma
Se bilder
Vakna till ett nytt liv

Sigrid Tadros

Vi De tillsammans.
Hur vidare i världen?
Hur vi och dem?
Man Kvinna
Tillsammans.
Måste vidare tillsammans.
Mål yeah!!! 1-0 till oss.

Henrik Nordquist

Definitioner och denotationer

Hej kändisar och några **anonyma**. **Definition** och **denotation** kan vara **synonyma** begrepp. **Definition** kan nämligen betyda: kortfattad **denotation**. **Konnotation** betyder **bibetydelse**. Jag vill **yrka**: en styrka i vår **kyrka** och alla goda **läror äro**: dessa **reducerar** antalet **konnotationer**. Goda läror **fokuserar** endast på klargörade **konnotationer**. **Dyrka** rätt lära så slipps **kval** och med **ens** ambi~val~ens mellan onödiga **konnotationer** och **velande** med **felande definitioner**. Jag vill **förära** er en heliga **lära**, nämligen **Amorism**. Och ge den **ära** om den kan **förtära** förvirring och förklara skillnader mellan begrepp som: barmhärtighet, välvilja och kärlek. Att **förstå** andra människor är inte att **försmå** genom att oartigt **förfäkta** sina så kallat »perfekta« idéer. Somliga går tyvärr till **attack**. De vill endast vinna **snack** och ohelig **ära**, inte förstå någon annans **lära**. Sålunda skapas mycket av **onödig nöd** och **död**. Sådan **ignorans** är ofta utan **balans**. **Kverulans** är tal utan tillräcklig **substans**, utan **konsekvens**, utan **referens**, utan tillräcklig logik. Alltså **elegans** utan **relevans**. Men samtal med kärleksfullt framförda **argument** och lyssnande **anda** är ett **sakrament**. När dessa ord nu **landa**, några **amoristiska dygder**, antytts i dessa **bygder**.

Fredrik Vesterberg

Livstecken och Livstäcken

Ett träd utan bark står stilla utan vindens sus.

För det är gammalt.

Ett träd utan grenar ger ingen skugga

Ett bi utan vingar kan ej hämta nektar

Men tillsammans för fred och med tro,

hopp och kärlek lever man vidare

tills mörkret ljusnar vid soluppgång

Och allt förblir fred, frid och sång

Tiden ser till att allt skall finnas

och längtan efter den tid

för att jag dig alltid skall minnas

Då den ständiga längtan efter dig

har blivit mitt livstäcke

Och din äkta kärlek har blivit min själs hem

Bellele Ergetie

Allt är ett!

Plötsligt!

I ett nu – förstår jag alla språk.

Allt är ett.

Allt är i ett.

Plötsligt förstår jag
allt som sägs,
allt som sagts,
allt som samvetet sagt.

Plötsligt förstår jag
att tanke, känsla
och handling är ett.

Allt kroppen säger,
det örat hör
och ögat ser,
allt är tydligt –
klart och uppenbart.

Människan är ett
med sig själv – och andra.

Och ett med Alltet.

Allt är ett med Alltet.

Guds skapade Allt.

Bo Göran Nilsson

Medverkande

A., Sahar	105
Ala-Mutka, Pekka	120
Almli, Åke	125
Ampil, J.	102
Andersson Lilianna	48
Arapović, Borislav	53
Arya, Akram Monfared	17
Axelsdotter Boström, Britta	27
Azócar A., Aurora	91
Banzragch, Enkhtuya	134
Barrdunge, Mats	111
Bensin jr, Comet-Johan	87
Berg, Agnes	28
Berger, Anita	54
Bergström Cerd, Martin	81
Birgittasdotter Korndahl, Elisabeth	108
Björntjärn Kent	63
Blomqvist, Kai	18
Bodén, Britt-Marie	19
Boij, Hans	34
Broberg, Mikaela	94
Bränneby, Emma	116
Bröms, Sigge	130
bungner, anna-britta	22
Bäckström, Anna	109
Carlsson, Roger M.	75
Castlin, Rose-Marie	45
Cederwall, Catarina	74
Christiansson, Linnea	112
Cohen, Susan J.	44
Dagman, Ulf	9
Dahl, Maj	68
de Beer, Marjolijn	122

Edberg, Felicia	126
Ekstrand Almlı, Suzanne.	124
Ekström, Göran	7
Eliaeson, Per Magnus	11
Ergetie, Bellete	139
Fagerlund, Anders	79
Ferling, Jan-Eje.	16
Fornell, Michael U.	84
Freij, Åsa	67
Frid, Emma.	97
Granath, Liselott	51
Granstedt, Iris	15
Gustafsson, Jeanette	64
Gustav.	70
Göhle, Linda	76
Hallberg, Birgitta.	71
Heldt, Ingrid	25
Hellsing, Ulf.	35
Holmén, Anita	47
Hörnström, Birgitta.	110
Isaksson, Pia	13
Jeanson, Jan	115
Jo, Karin	42
Johansen, Martin	55
Johansson-Jonsson, Tomas Ove	43
Jonsson, Linda	65
Juhlin, Cherstin	129
Karlsson Ambrose, Pebbles.	26
Klingberg, Essy	50
Klingberg, Agneta Ruth	99
Knutsson, Conny.	40
Kodura, Magdalena	88
Krantz, Kjerstin	37
Kuisma, Leena	23
Kurtén, Rabbe	32

Lagerhorn, Olof	66
Lameire, Carina	10
Lang, Werner	60
Larsen, Lars	29
Lejdeby, Mikael	73
Lindbäck, Sanna	59
Lindskog, Sebastian	93
Live, Lea	83
Lodhammar, Berit	61
Lundegårdh, Vendela	113
Luthander, Eleonora	57
Luthander, Alexandra	58
Läth, Sigvard	21
Löfgren, Tommy	96
Maliks, Dick	30
Mats <i>Jätten</i>	92
Nilsson, Bo Göran	140
Nordgren, Johan	98
Nordlund, Wilma	95
Nordquist, Henrik	137
Nybacka, Susanne	31
Nyberg, Birgitta	78
Nylöf, Henrik	69
Odén Berggren, Monica	8
Olsson, Cia	119
Onne, Petita	80
Oxelbeck, Ulla	132
Pagès, Gunilla	128
Palm, Peter	82
Palm, Katarina	106
Petersson, Björn	104
Pitkänen, Leila	49
Poska, Anna	101
Rahm, Karl-Johan	12
Reinius, Selma	118

Renfors, Dennis	103
Risling, Ulla	14
Sallander, Karin	72
Sandagdorj, Turburam	135
Santibáñez, Galvarino	90
Sjövall, Thomas	85
Spaltro, Titti	33
Spång, Lollo	77
Stille, Göran	123
Stolpe Margenberg, Linda	38
Strandberg, Felix	46
Sumic, Josip	127
Svanfeldt, Magnus	56
Söderman, Evy	36
Söderqvist, Henrik	121
Tadros, Sigrid	136
Thuresson, Tommy	24
trela, ted	39
Trimbel, Oscar	20
Tyberg, Malin	117
Vesterberg, Fredrik	138
Waltman, Manja	131
Westman, Jan	107
Widlund, Lars Inge	133
Wikström, Erik	114
Åman, Tony	41
Öberg, Lena	89
Öhman, Mats	62
Östergren, Sofia	100
Österling, Ulf	86

